

STATUTAIR CONGRES STATUTAIRE

Actualiteitsmotie van ABVV-Brussel

Brussel in het teken van bezuinigingen: sociale rechten en solidariteit verdedigen, openbare en collectieve diensten beschermen

■ Context

Een sociale situatie die steeds verder achteruitgaat

Tijdens het congres van 2022 had ABVV-Brussel in de resoluties voor de periode 2022-2026 van de strijd tegen precariteit een prioriteit gemaakt. Deze resoluties waren gebaseerd op de bevindingen uit onze sociaaleconomische barometer over Brussel na de sanitaire crisis.

We wezen daar al op een voortdurende achteruitgang van de werk- en leefomstandigheden in Brussel: toenemende flexibilisering van het werk, een stijging van de preciaire tewerkstelling, veralgemeende concurrentie tussen werknemers, sociale dumping, en steeds hogere toegangsdrempels tot huisvesting, gezondheidszorg, vervoer en onderwijs.

De ongelijkheid op de arbeidsmarkt treft vooral vrouwen, jongeren, werknemers van buitenlandse afkomst en talrijke categorieën van Brusselse werknemers.

Sindsdien is de sociale situatie niet verbeterd, integendeel, ze is nog verder verslechterd.

Deze verslechtering van de sociale situatie past in het kader van de toenemende desindustrialisering van Brussel, in combinatie met de opeenvolgende sluitingen van bedrijven en grote winkelketens, waardoor duizenden banen op de tocht staan of verloren gaan.

Herstructureringszaken zoals die bij Audi Forest, Sicli of Lunch Garden, maar ook de problemen waarmee talrijke sectoren in de industrie, logistiek, handel en dienstverlening te kampen hebben, ondermijnen de werkgelegenheid in Brussel op de lange termijn en vergroten het risico op preciaire tewerkstelling van een steeds groter deel van de arbeidsmarkt.

Gedurende deze hele periode vormden de congresresoluties voor ABVV-Brussel een duidelijk kader om haar acties te sturen en haar eisen te verdedigen bij overleg- en onderhandelingsinstanties, in publieke en media-optredens, alsook bij sociale en vakbondsacties.

In het memorandum dat vóór de gewestelijke en gemeenschapsverkiezingen van juni 2024 werd aangenomen, had ABVV-Brussel ook gewezen op de noodzaak van overheidsbeleid dat een rechtvaardige, solidaire en duurzame economische en sociale ontwikkeling waarborgt voor Brussel, de Brusselaars en iedereen die er werkzaam is.

Een verontrustende politieke ommekeer

De verkiezingen van juni 2024 betekenden een belangrijke politieke en ideologische ommekeer in ons land, door de versterking van de conservatieve en radicaal-rechtse krachten.

Op alle bestuursniveaus werden er al snel regeringen gevormd die voornamelijk steunen op rechtse partijen, met als opvallende uitzondering het Brussels Gewest.

De federale Arizona-regering voert momenteel een offensief van ongekeerde omvang tegen ons sociaal model, de sociale zekerheid, het arbeidsrecht, de openbare diensten en de mechanismen voor collectieve solidariteit.

Onder het mom van begrotingssanering en concurrentievermogen laten deze beleidsmaatregelen de arbeidsmarkt de rekening voor de crisis betalen, terwijl de grote vermogens en de grote bedrijven grotendeels buiten schot blijven.

Tot de belangrijkste maatregelen van de Arizona-regering behoren met name:

- de grootschalige uitsluiting van het recht op werkloosheidsuitkeringen;
- de bezuinigingen op pensioenen, met name die van vrouwen en ambtenaren;
- de handhaving van de loonstop via de Loonnormwet van 1996;
- de herhaaldelijke bedreiging van de automatische loonindexering;
- de toegenomen flexibilisering van de arbeidsmarkt;
- de aanvallen op de openbare diensten en de non-profitsector;
- de bezuinigingen op de gezondheidszorg en het sociaal beleid.

Dit beleid treft vooral vrouwen, die nog steeds het zwaarst worden getroffen door preciaire arbeidsomstandigheden, opgelegde deeltijdbanen, de flexibilisering van het werk en loon- en pensioenongelijkheid.

Brussel is bijzonder hard getroffen

Bepaalde Arizona-maatregelen treffen Brussel bijzonder hard.

De beperking in de tijd van de werkloosheidsuitkeringen vormt in dit opzicht een ernstige sociale en politieke aanval op de Brusselse werknemers.

In 2026 zullen bijna 45.000 mensen in ons Gewest van de werkloosheid worden geschrapt, waaronder meer dan 20.000 leden van ABVV-Brussel. In sommige Brusselse gemeenten zal meer dan 4 % van de bevolking hier rechtstreeks door worden getroffen.

Deze hervorming zal zeer ernstige sociale gevolgen hebben:

- toename van armoede en onzekerheid;
- verergering van de huisvestingsproblemen;
- toenemende druk op de OCMW's;

- schuldenlast van huishoudens;
- verslechtering van de lichamelijke en geestelijke gezondheid;
- toename van sociaal en huiselijk geweld;
- toename van ongelijkheid.

Dit is ook een rechtstreekse aanval op de hele arbeidsmarkt. Door de rechten van werklozen aan te tasten, komen alle arbeidsvoorwaarden en lonen onder druk te staan.

In dezelfde lijn voert de Arizona-regering een beleid van deregulering en verdere flexibilisering van de arbeidsmarkt: annualisering van de arbeidstijd, uitbreiding van flexi-jobs, beperking van de opzegtermijnen, uitbreiding van nachtwerk en studentenwerk, herziening van de minimumarbeidsduur van deeltijdse jobs, invoering van uitzendwerk voor onbepaalde tijd en een nieuwe definitie van «passende» betrekking, waardoor werkzoekenden binnenkort banen kunnen worden opgelegd die tot 20 % minder betalen dan hun vorige loon.

Het werkelijke doel van dit beleid is duidelijk: de druk op de werknemers opvoeren in naam van het concurrentievermogen en de winst.

Dit beleid treft Brussel des te harder omdat ons gewest nog steeds gekenmerkt wordt door diepe sociale ongelijkheid en grootschalige discriminatie op de arbeidsmarkt. Duizenden Brusselse werknemers en werknemers worden nog steeds uitgesloten van de arbeidsmarkt vanwege hun afkomst, leeftijd, geslacht of woonplaats. In deze context komt het massaal uitsluiten van mensen van de werkloosheidsuitkeringen neer op het straffen van de slachtoffers van een uiterst ongelijke arbeidsmarkt.

Tegelijkertijd blijven de omvangrijke steunmaatregelen aan bedrijven toenemen zonder dat daar echte sociale tegenprestaties tegenover staan. Elk jaar wordt tientallen miljarden euro's aan overheidsgeld besteed aan bedrijfssteun, terwijl de kosten voor werkloosheidsuitkeringen veel geringer zijn.

Naast de directe maatschappelijke gevolgen van de federale hervormingen hebben ook verschillende begrotingskeuzes van de Arizona-regering rechtstreekse gevolgen voor Brussel als hoofdstad van het land.

Dit geldt met name voor:

- de vermindering met 30 % van de federale Beliris-enveloppe, wat neerkomt op 125 miljoen euro minder over een periode van vijf jaar, ten koste van essentiële projecten op het gebied van huisvesting, mobiliteit en werkgelegenheids- en opleidingscentra;
- de stopzetting of uitstel van verschillende structurele en symbolische investeringen voor Brussel, zoals de renovatie van het Jubelpark die gepland was in het kader van de 200ste verjaardag van België;
- de bezuinigingen die sectoren treffen die sterk vertegenwoordigd zijn in Brussel, zoals cultuur, bepaalde federale instellingen in Brussel, of zelfs, op een bepaald moment, het idee om het kunstenaarsstatuut ter discussie te stellen.

Deze beslissingen maken deel uit van een geleidelijk in twijfel trekken van de rol en de financiering van Brussel als hoofdstad van het land.

Deze hervorming komt in feite neer op een verkapt herziening van de financiering van de gewesten en van de rol van Brussel als hoofdstad.

Een Brusselse politieke crisis met ernstige gevolgen

Hoewel Brussel een verschuiving naar rechts heeft weten te voorkomen en de linkse partijen er bij de verkiezingen van juni 2024 de meerderheid hebben behouden, verkeerde het gewest meer dan 600 dagen in een bijzonder ernstige politieke crisis.

Deze politieke en institutionele verlamming heeft zeer concrete gevolgen gehad voor de Brusselaars: het dagelijks beheer van het Gewest in lopende zaken, de begrotingen met voorlopige twaalfden, een aanwervingsstop bij de overheid, uitgestelde investeringen, vertragingen bij tal van overheidsmaatregelen en feitelijke bezuinigen in de openbare en non-profitsector..

Maar afgezien van de politieke en institutionele impasses heeft dit langdurige gebrek aan een regering geleid tot politieke instabiliteit, waarvan de sociale en economische gevolgen in de praktijk zwaar hebben gewogen: onzekerheid over de begroting, uitgestelde beslissingen, verzwakte dienstverlening, werknemers die onder druk staan, en banen die op de tocht staan of geschrapt worden.

De openbare diensten, OCMW's, ziekenhuizen, kinderopvang, gehandicaptenzorg, geestelijke gezondheidszorg, socioprofessionele inschakeling en huisvesting, alsook de verenigingssector en de non-profitsector zijn direct en blijvend verzwakt. Deze situatie wordt nog verergerd door het bezuinigingsbeleid van de regeringen van de Federatie Wallonië-Brussel en van Vlaanderen, waarvan de gevolgen Brussel, zijn openbare diensten, zijn werknemers en zijn inwoners hard treffen. Ook economische en industriële projecten (zoals de herontwikkeling van de Audi-site) hebben te lijden gehad onder het feit dat er 600 dagen lang geen regering was.

In de openbare sector worden vertrekkende werknemers niet meer vervangen vanwege de wervingsstop. De werkingsbudgetten houden geen gelijke tred meer met de veranderende behoeften en talrijke investeringen worden uitgesteld, met directe gevolgen voor de arbeidsomstandigheden van het personeel en de kwaliteit van de dienstverlening aan de bevolking.

In de non-profitsector en de verenigingswereld worden talrijke organisaties geconfronteerd met vertragingen in de financiering, dreigende bezuinigen en een stille, maar des te reëlere bezuinigingspolitiek, zoals bij de talrijke reorganisaties waarbij banen verloren gaan. Dit ondermijnt essentiële taken, brengt banen in gevaar en zet het voortbestaan van verschillende verenigingen en diensten op de tocht.

Ook in de privésector hebben talrijke bedrijfstakken en ondernemingen te lijden gehad onder het ontbreken van een volwaardige regering: geen echt plan voor economisch herstel, geen beleid voor industriële revitalisering, en overheidsinvesteringen en steunmaatregelen voor economische actoren werden uitgesteld of stopgezet...

Voor de Brusselaars zijn de gevolgen onmiddellijk merkbaar: verslechtering van de dienstverlening, langere wachttijden, minder begeleiding, toenemende kwetsbaarheid en grotere sociale onzekerheid.

De burger- en vakbondsacties van de afgelopen maanden, met name die van 23 januari 2026, die werd georganiseerd door de sociale en gezondheidssector, hebben er nogmaals op gewezen dat deze politieke crisis allesbehalve abstract is. Ze heeft een directe impact op het terrein, ondermijnt de daadwerkelijke toegang tot rechten en belemmert de ondersteuning van mensen met de dag en zeker voor wie in een achtergestelde positie verkeert.

ABVV-Brussel in actie op alle fronten

Gezien deze crisis heeft ABVV-Brussel niet stilgezeten. Integendeel.

Ze heeft al haar krachten ingezet in de strijd op twee fronten: enerzijds door het sociale en vakbondsverzet tegen het antisociale beleid van de Arizona regering te leiden via mobilisaties, acties en betogingen; anderzijds door belangrijk politiek, vakbonds- en technisch werk te verrichten binnen de Brusselse instanties om sociale en progressieve alternatieven voor Brussel te verdedigen.

In september 2024, na de verkiezingen, heeft ABVV-Brussel tijdens de IGB-vergadering de rode lijnen met betrekking tot de nieuwe regeringsmeerderheid vastgelegd. Daarin wordt onder meer bevestigd:

- de afwijzing van elke nieuwe staats hervorming;
- het verzet tegen bezuinigingsmaatregelen;
- de noodzaak om de koopkracht te behouden;
- het respect voor het sociaal overleg;
- de voorwaardelijkheid van bedrijfssteun;
- de strijd tegen sociale dumping en sociale fraude;
- de verdediging van kwaliteitsvolle banen;
- toegang tot huisvesting en gezondheidszorg voor iedereen.

Deze rode lijnen waren al gebaseerd op de vaststelling dat het beleid een rechtse wending had genomen en op de grote gevaren die deze koers met zich meebrengt voor de collectieve solidariteit, de openbare diensten, de werknemers en de inwoners van Brussel.

Tegen de achtergrond van een ongekende politieke impasse heeft ABVV-Brussel herhaaldelijk publiekelijk opgeroepen tot de vorming van een gewestregering die in staat is om het hoofd te bieden aan de sociale noodsituatie en de gevolgen van de federale hervormingen.

Ze heeft met name:

- de oproep van 1 mei 2025 voor een progressieve meerderheid in Brussel gesteund
- herhaaldelijk, met name op 21 januari en 6 februari 2026 in gezamenlijk vakbondsfront, uiting gegeven aan de woede en bezorgdheid van de Brusselse werknemers en werknemers over de politieke impasse
- eraan herinnerd dat een Brusselse regering onmisbaar is om de openbare diensten, de non-profitsector, de werknemers en de inwoners van Brussel te beschermen tegen het federale bezuinigingsbeleid
- benadrukt dat er echter geen sprake kon zijn van een regering «tegen elke prijs», ten koste van de sociale behoeften en de Brusselse werknemers.

Naast deze acties en publieke oproepen heeft ABVV-Brussel haar inspanningen op het vlak van belangenbehartiging en beleidsbegeleiding binnen de Brusselse instanties voortgezet om te anticiperen op de sociale gevolgen van de federale hervormingen en om concrete alternatieven voor Brussel te verdedigen.

ABVV-Brussel heeft zich bijzonder ingezet voor de werkzaamheden in Brupartners om tien dringende prioriteiten vast te stellen die, ondanks de context van lopende zaken en de institutionele verlamming, op zeer korte termijn moesten worden uitgevoerd om de Brusselse werknemers te beschermen tegen de sociale gevolgen van de federale hervormingen.

Deze prioriteiten waren met name bedoeld om te anticiperen op de gevolgen van de uitsluiting uit de werkloosheid, de openbare diensten en de non-profitsector te beschermen, het tewerkstellings- en

opleidingsbeleid te ondersteunen, de gewestelijke investeringscapaciteit te behouden en te voorkomen dat Brussel door een gebrek aan politieke beslissingen in een situatie van algemene sociale bezuinigingen terecht zou komen.

ABVV-Brussel heeft zich ook sterk ingezet voor beleidsbeïnvloeding en -sturing binnen de bestuursorganen van Actiris en Bruxelles Formation en bij de OCMW's, om te anticiperen op de sociale gevolgen van de federale hervorming van de werkloosheidsuitkeringen en om te pleiten voor de invoering van een echt gewestelijk actieplan.

Via deze tussenkomsten heeft ABVV-Brussel zich voortdurend ingezet voor:

- de versterking van het overheidsbeleid op het gebied van tewerkstelling en opleiding;
- de herfinanciering van de openbare en non-profitsector;
- de bescherming van de meest kwetsbare werknemers;
- een grotere verantwoordelijkheid van werkgevers;
- de strijd tegen discriminatie en sociale dumping;
- en een gecoördineerde en solidaire aanpak van de sociale crisis die Brussel treft.

Een Brussels meerderheidsakkoord in het teken van bezuinigingen

Na 613 dagen politieke crisis werd in februari 2026 eindelijk een Brusselse regering gevormd.

ABVV-Brussel heeft het meerderheidsakkoord en de gewestelijke beleidsverklaring geanalyseerd.

Onze analyses blijken uiterst zorgwekkend: de nieuwe Brusselse regering volgt een begrotingskoers die duidelijk in het teken staat van bezuinigingen.

Het begrotingsevenwicht zou in 2029 moeten zijn hersteld, oftewel in een periode van slechts vier jaar. In vergelijking met alle andere overheidsinstanties in het land is dit de snelste en meest ambitieuze doelstelling voor het herstel van het begrotingsevenwicht.

Hoewel ABVV-Brussel niet betwist dat er een degelijk begrotingsbeleid nodig is om een explosieve stijging van de rentelasten te voorkomen en om de investeringscapaciteit van het Gewest te behouden, mogen bezuinigingen niet het antwoord vormen op de begrotingsproblemen van Brussel.

Een dergelijke snelle terugkeer naar evenwicht is noch noodzakelijk, noch maatschappelijk houdbaar. Bovendien roept dit een fundamentele vraag op: wie gaat deze begrotingsinspanning betalen?

De beleidsverklaring blijft echter uiterst beperkt wat betreft de nieuwe begrotingsinkomsten en de bijdrage van de sterkste schouders aan de gewestelijke herfinanciering.

Alles wijst er momenteel op dat de inspanningen in de eerste plaats zullen rusten op de werknemers, het openbaar ambt, het verenigingsleven, de non-profitsector, de openbare diensten en de Brusselse gezinnen, terwijl de grote bedrijven, de vastgoedontwikkelaars en de machtigste economische spelers grotendeels gespaard lijken te blijven.

Een grootscheepse aanval op het Brusselse ambtenarenapparaat

Degewestelijke ambtenarij lijkt momenteel een van de belangrijkste doelen voor de begrotingsaanpassingen van de nieuwe regering.

Van de bijna een miljard euro bezuinigingen die tegen 2029 zijn aangekondigd, zou meer dan 555 miljoen euro rechtstreeks ten laste komen van het gewestelijke openbaar bestuur alleen, wat neerkomt op ongeveer 60 % van de bezuinigingsinspanningen.

Deze bezuinigingen zouden onder meer bestaan uit een wervingsstop, een verlaging van de uitgaven, een plafonnering van de barema's, de rationalisering van de premies en voordelen, maatregelen ter bestrijding van zgn. verzuim en grootschalige administratieve herstructurerings.

De regering – onder leiding van Dirk De Smedt (Anders), minister van Ambtenarenzaken en Financiën – is namelijk van plan het gewestelijke bestuursapparaat grondig te reorganiseren rond vier grote pijlers.

Deze rationalisering moet in zeer korte tijd worden doorgevoerd, met de eerste maatregelen al in 2026.

Volgens ABVV-Brussel brengt een dergelijke overhaaste hervorming grote risico's met zich mee voor de arbeidsvoorwaarden van het personeel, de kwaliteit van de dienstverlening aan de bevolking, de werkgelegenheid in de publieke sector en zelfs de naleving van het sociaal overleg.

Op dit moment is er geen enkele garantie dat deze herstructurerings zullen plaatsvinden met respect voor de betrokken werknemers en met inachtneming van de tijd die nodig is voor een echt sociaal overleg.

Bezuinigingen die het tewerkstellingsbeleid ondermijnen

De eerste begrotingsaankondigingen met betrekking tot het werkgelegenheids- en opleidingsbeleid zijn bijzonder verontrustend.

Er zijn al aanzienlijke bezuinigingen aangekondigd in de begrotingen van Actiris, hub.brussels, visit.brussels en Innoviris, vaak zonder voorafgaand overleg, zonder echte effectbeoordeling en zonder een totaalbeeld van de sociale en economische gevolgen.

De kersverse Brusselse minister van Werk, Laurent Hublet, kondigde al bijna 40 miljoen euro bezuinigingen aan op het werkgelegenheidsbeleid dat door Actiris wordt beheerd.

Deze bezuinigingen waren aanvankelijk vooral gericht op de subsidies voor gesubsidieerde contractuelen (GeCo's) en voor de partners van Actiris die zich bezighouden met de begeleiding en herinschakeling van werkzoekenden. Deze maatregelen vormden een directe bedreiging voor een groot aantal essentiële banen in de non-profitsector en de verenigingssector, alsook voor de voortzetting van talrijke opdrachten op het gebied van sociale en professionele begeleiding.

Dankzij de mobilisatie van de vakbonden en de tussenkomst van ABVV-Brussel kon dit eerste offensief echter gedeeltelijk worden afgeremd. De geplande extra bezuinigingen op de GeCo-banen en de partnerschapsprogramma's voor 2026 zijn uiteindelijk geschrapt.

Maar deze stap terug is maar tijdelijk.

In ruil daarvoor denkt de regering er nu over om vanaf januari 2027 een deel van het Actiris-personeel over te hevelen, wat nieuwe bezuinigingen oplevert in de vorm van een rationaliseringsproject voor de gewestelijke overheidsdiensten.

En dat opnieuw zonder echt overleg met de vakbonden, de directie of het beheerscomité van Actiris, terwijl de gewestelijke beleidsverklaring Actiris aanvankelijk juist van deze reorganisatie leek uit te sluiten.

Deze bezuinigingslogica komt op een voor Brussel uiterst kritiek moment: op een moment van de zwaarste gevolgen van de uitsluitingen uit de werkloosheidsuitkeringen, dat de OCMW's al onder druk staan, de huisvestingscrisis tienduizenden huishoudens hard treft en de verenigingssector en de non-profitsector al verzwakt zijn na twee jaar van bezuinigingen.

En juist nu zouden de openbare instanties voor werkgelegenheid en opleiding versterkt moeten worden in plaats van verzwakt.

Men kan niet veel verwachten van de werkzoekenden terwijl de overheidsinstrumenten die hen daadwerkelijk kunnen ondersteunen, steeds verder worden uitgehold.

Politieke prioriteiten die geen recht doen aan de sociale noodsituatie

Over het geheel blijkt uit de analyse van de gewestelijke beleidsverklaring dat de maatregelen ten gunste van de economie, het bedrijfsleven en projectontwikkelaars vaak veel concreter, gedetailleerder en ambitieuzer zijn dan de maatregelen die gericht zijn op sociale behoeften.

De prioriteiten van de regering zijn vooral de vereenvoudiging van vergunningen, ondersteuning van investeerders, veiligheid, netheid en economische ontwikkeling.

Omgekeerd blijven de maatregelen op het gebied van huisvesting, werkgelegenheid, sociale zaken en gezondheidszorg, sociale cohesie, kinderbijslag, gehandicaptenzorg, gendergelijkheid en sociaal overleg grotendeels ontoereikend, vaag of minimaal.

Zo zijn er op het gebied van huisvesting geen ambitieuze structurele hervormingen doorgevoerd. Geen sprake van een serieuze huurprijsregulering, noch van een grote belastinghervorming voor onroerend goed, noch van voldoende ambitieuze doelstellingen op het gebied van sociale huisvesting. De regering blijft daarentegen grotendeels vertrouwen stellen in de mechanismen van de privémarkt.

Wat de mobiliteit betreft, is het opschorten van de omvangrijke werken aan metrolijn 3 weliswaar een positieve beslissing, maar het uitstellen van investeringen in het rollend materieel dreigt op lange termijn nefast te zijn voor de kwaliteit van de dienstverlening van de MIVB.

Ten slotte lijken klimaat-, milieu- en economische transitiekwesties in de beleidslijnen van de nieuwe Brusselse regering sterk naar de achtergrond te zijn verdrongen.

Een zeer zorgwekkende internationale context

ABVV-Brussel is ook diep bezorgd over de verslechterende internationale situatie.

De toename van gewapende conflicten, de herhaalde schendingen van het internationaal recht, de inbreuken op de fundamentele mensenrechten en de opkomst van nationalisme en militarisme vormen een ernstige bedreiging voor de vrede, de democratie en de solidariteit tussen volkeren.

Of het nu gaat om de genocide in Gaza, de dramatische situatie in Palestina en Libanon, de oorlog in Oekraïne, het conflict in Iran, de crises en conflicten die verschillende regio's in Afrika teisteren, de toenemende internationale spanningen of de aanhoudende schendingen van de democratische en sociale rechten in talrijke delen van de wereld, ABVV-Brussel bevestigt zijn gehechtheid aan het respect voor het internationaal recht, vrede, internationale solidariteit en politieke oplossingen voor conflicten.

ABVV-Brussel wijst er ook op dat het vooral de burgerbevolking, de werknemers, de vrouwen en de kinderen zijn die de menselijke prijs van deze conflicten betalen, terwijl de logica van macht, militarisering en herbewapening overal ter wereld terrein wint.

In deze context maakt ABVV-Brussel zich ook zorgen over de tendens tot massale herbewapening en de aanzienlijke stijging van de militaire uitgaven in België, terwijl de Arizonaregering beweert niet langer over de middelen te beschikken om de openbare diensten, de sociale zekerheid of het sociaal beleid naar behoren te financieren.

STATUTAIR CONGRES STATUTAIRE

■ De engagementen van ABVV-Brussel voor het komende jaar

Naar aanleiding van het congres van 27 mei 2026 veroordeelt ABVV-Brussel met klem het antisociale beleid van de federale Arizona-regering en de bezuinigingsmaatregelen die Brussel en haar inwoners momenteel bedreigen.

De aanvallen op de koopkracht, de sociale zekerheid, de pensioenen, de openbare diensten, de rechten van werkzoekenden, de arbeidsvoorwaarden en de mechanismen van collectieve solidariteit zijn absoluut aanvechtbaar.

ABVV-Brussel is van mening dat het huidige beleid neerkomt op een poging tot geleidelijke afbraak van ons sociaal model en vormen een ongekende aanval op de arbeidswereld.

Verzet tegen het asociale beleid van Arizona

ABVV-Brussel is zich ervan bewust dat de aanvallen op de werknemers vandaag nog lang niet voorbij zijn, maar weet zich ook gesterkt door de almaar groeiende sociale mobilisatie. ABVV-Brussel zal, samen met haar vakcentrales, de strijd tegen de sociale afbraak door de Arizona-regering verderzetten en opvoeren.

- ABVV-Brussel zal zich volledig blijven inzetten voor het actieplan dat door federaal ABVV is opgesteld, in samenwerking met de vakbonden, verenigingen en burgerinitiatieven die het beleid van sociale achteruitgang afwijzen.
- ABVV-Brussel zal de acties op het vlak van bewustmaking, informatie en mobilisatie tegen de reeds besliste of aangekondigde maatregelen van de federale regering voortzetten en versterken, meer bepaald de aanvallen op de loonindexering, de pensioenen, de openbare diensten, de werkzoekenden, de zieken en de arbeidsvoorwaarden.

In dit kader zal ABVV-Brussel zich blijven inzetten:

- voor een hervorming van de Loonnormwet van 1996, wat een einde moet maken aan de loonstop en het weer mogelijk moet maken om over echte loonstijgingen te onderhandelen
- voor het behoud van ons mechanisme voor de automatische indexering van lonen en sociale uitkeringen
- voor het behoud en de versterking van de openbare diensten en de non-profitsector
- voor een sterke en goed gefinancierde federale sociale zekerheid, goede pensioenen en een echte werkloosheidsverzekering, zonder tijdslimiet

- voor behoorlijke arbeidsvoorwaarden en werk dat is aangepast aan de werknemer
- voor een rechtvaardig belastingstelsel, waarin inkomens worden samengevoegd en de rijksten meer bijdragen, zodat de belasting voor de werkende bevolking kan worden verlaagd.

Waakzaamheid ten aanzien van het nog vage beleid van de Brusselse regering

ABVV-Brussel zal ook bijzonder waakzaam zijn ten aanzien van de toekomstige beleidskeuzes en -richtlijnen van de nieuwe Brusselse regering.

Zowel in de Brusselse overlegorganen als bij de politieke verantwoordelijken zal ze haar maatschappelijke visie blijven verdedigen, en waar nodig mobiliseren met protestacties.

ABVV-Brussel zal bijzonder aandachtig zijn voor:

- de begrotingskeuzes die worden gemaakt om de gewestelijke overheidsfinanciën te saneren
- de naleving van het sociaal overleg
- de verdediging van de rechten van werknemers en uitkeringsgerechtigden
- de bescherming van de gewestelijke openbare diensten en hun personeel
- het behoud van een sterke en goed gefinancierde non-profitsector.

ABVV-Brussel zal zich krachtig verzetten tegen elk bezuinigingsbeleid waarbij de werknemers, de openbare diensten, de verenigingssector of de Brusselse gezinnen moeten opdraaien voor de kosten van de begrotingsmoeilijkheden van het Gewest.

Omgekeerd zal zij pleiten voor alternatieven die gebaseerd zijn op meer sociale en fiscale rechtvaardigheid, met name door middel van nieuwe begrotingsinkomsten waarbij eigenaren van meerdere woningen, grote vermogens, aanzienlijke erfenissen, inkomsten uit kapitaal en ongerechtvaardigde belastingvoordelen een grotere bijdrage leveren, alsook door de invoering van een rechtvaardig en sociaal evenwichtig verkeersbelastingstelsel.

Ze zal zich ook blijven inzetten voor Brussel, zijn inwoners en zijn werkende bevolking tegen elke vorm van concurrentie-aanwakking, onzekerheid en sociale versnippering.

Gezien de opgelopen vertraging bij de regeringsvorming, de zorgwekkende sociale en budgettaire situatie in het Gewest en de ingrijpende gevolgen van de federale hervormingen, met name de hervorming van de werkloosheidsuitkeringen, is ABVV-Brussel van mening dat Brussel niet langer kan wachten.

Zij dringt er dan ook op aan dat er spoedig een sociale top wordt georganiseerd waaraan de Brusselse regering en de sociale partners deelnemen, om te onderhandelen over een nieuw sociaal-economisch akkoord in overleg tussen werkgevers, werknemers en vakbonden waarin de sociale en economische prioriteiten voor de rest van de legislatuur worden vastgelegd.

Volgens ABVV-Brussel moeten de gezamenlijke prioriteiten op zijn minst betrekking hebben op :

- Een consequente versterking van het beleid inzake gendermainstreaming en gender budgeting
- Een grotere verantwoordelijkheid van werkgevers bij het oplossen van de werkgelegenheids crisis, met name via een hervorming van de tewerkstellingssteun en de bedrijfssteun, die aan strenge criteria moeten worden onderworpen (het creëren van lokale kwaliteitsbanen, productieve investeringen en energie-efficiëntie, het behoud en de ontwikkeling van de economische activiteit), via de bestrijding van sociale dumping, de versterking van de inspectiediensten...

- De maatregelen die op korte en middellange termijn moeten worden genomen op het gebied van werkgelegenheid, opleiding en sociale bijstand om de gevolgen van uitsluiting en werkloosheid het hoofd te bieden
- Een daadwerkelijke bestrijding van discriminatie op de arbeidsmarkt
- Het invoeren van een beleid voor economische herstructurering waarbij bedrijfssteun contractueel wordt vastgelegd, waarbij de ontwikkeling en bescherming van de industrie centraal staan, waarbij wordt ingezet op sectoren die werkgelegenheid genereren en de Brusselse noden beantwoorden, de expertise van de sociale partners in de sector inzetten via sectorale kaderakkoorden, reconversiecellen opzetten voor werknemers die het slachtoffer zijn van economische en industriële herstructureringen...
- Maatregelen op het gebied van huisvesting die de toegankelijkheid van huisvesting voor iedereen versterken (huurprijsregulering, hervorming van de onroerendgoedbelasting...)
- Een gecoördineerde uitvoering van het Brussels Geïntegreerd welzijns- en gezondheidsplan (rekening houdend met federale maatregelen zoals de hervorming van het ziekenhuislandschap, de verbetering van de arbeidsomstandigheden in de sociale en gezondheidssector...)